

אֵיךְ צִיְקְלוּפְדִיָּה

מאת: ליאורה ישראל

היום, כרכים מהודרים שלך פזורים
באין דורש,
ליד מכולות הנייר למחזור ומדורות
האש.

ממתינים למאן שהוא שיאמצם אל
חיקו ויאספם ברגישות רבה
חזרה לביתו.

הלילה יורד, צינת החורף מכנסת
אנשים לבתיהם,
מישהו עוצר לידך, מביט בך, געגוע ישן
מציפו...

לקחתך אולי? חולפת מחשבה במוחו...
מכונס במעילו, הוא מושך בכתפו
וממשיך לדרכו.
עבים אפורים מכסים שמים קודרים,
על הגשם הקרב הם מבשרים.

שלום לך אע (אנציקלופדיה עברית),
נתת את כל כולך ואותנו ריצית.
מאחוריך מסכת חיים ארוכה ורבת
הישגים,
נזכור אותך ונתגעגע, אנו מבטיחים.

את מקומך, אהובה, תפסה טכנולוגיה
חדשה – "ויקיפדיה" שמה –
מנוע החיפוש הווירטואלי שלנו,
שכמו כל מנוע הוא חסר נשמה,
אך מצוי היום בכל בית, נשמה...

על ספסל מיותרם בפינת מנדלי-דב הוז
הונחת אחר כבוד, כחפץ אין צורך בו –
עדות אילמת לעברך המפואר
שלא ישוב עוד.

עוברים ושבים חולפים על פניך
הדהויים,
במבט נוגה בך לרגע בוהים.
בלב כל אחד מהם שמורה לך פינה
חמה,
צרובה בזיכרון ימי בית הספר ושנות
הנעורים.

כשתרנו אחר נושא מורכב או מושג
נאלם,
חיפשנוהו באחד מ-ל"ב כרכיך
המרשימים,
אותו נטלנו בזהירות למשטח קרוב
פן יישמט מכובד משקלו והן מיראת
הכבוד.

מי לא זיהה את עטיפתך הייחודית
בגוון קרם-שנהב,
מעוטרת בסמלך המסחרי:
אלף מימין, עין משמאל ושלושה
עמודים במרכז
כך: (אIIIע).